

XXIV TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 2Mo32 ,7-11.13-14)

Lugemine teisest Moosese raamatust:

Issand rääkis Moosesega ja ütles: "Mine nüüd siit mäe otsast alla, sest rahvas, kelle sa tõid välja Egiptusemaalt, on hukka läinud. Väga kiiresti on nad ära pöördunud teelt, mida mina olen neil käskinud käia. Nad on teinud endale valatud vasika, kummardanud seda ja sellele ohverdanud. Nad on ütelnud: "Iisrael, see on sinu Jumal, kes tõi sind välja Egiptusemaalt!" Ja Issand ütles Moosesele: "Ma olen läbi näinud selle rahva, et see on kangekaelne rahvas. Lase nüüd mu vihal põlema süttida ja nad ära hävitada. Aga sind teen ma suureks rahvaks."

Kuid Mooses palus väga Issandat, oma Jumalat, ja ütles: "Issand, miks süttib sinu viha põlema oma rahva vastu, kelle sa tõid välja Egiptusemaalt - suure võimuse ja vägeva käega. Mõtle oma sulaste Aabrahami, Iisaki ja Iisraeli peale, kellele sa oled vandega kinnitanud ja öelnud: "Ma teen teie järeltulijad nii rohkeks nagu tähti taevas, ja kogu selle maa, millest ma olen rääkinud, annan ma teie järeltulijaile igaveseks päranduseks."" Ja Issand loobus kurjast, mida ta oli kavatsenud teha oma rahvale.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps51 , 3-4.12-13.17-19. R:12a)

R: Loo mulle, Jumal, puhas süda.

Jumal, ole mulle armuline oma helduse pärast,
kustuta mu ülekohus oma halastuse pärast.

Pese mind hästi mu süüteost
ja tee mind puhtaks mu patust.

R:

Loo mulle, Jumal, puhas süda
ning anna mulle uus, kindel vaim.
Ära heida minda ära oma palge eest
ja ära võta minult ära oma püha Vaimu.

R:

Issand, ava mu huuled,
et mu suu kuulutaks sulle kiitust.
Ohvriks Jumalale on murtud vaim,

murtud ja purukslöödud südant sina, Jumal, ei põlga.

R:

(Teine lugemine 1Ti1 ,12-17)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast Timoteosele:

Ma olen tänulik Kristusele Jeesusele, meie Issandale, kes on andnud mulle jõudu. Tema on mind usaldanud ja mind oma teenistusse võtnud - mind, kes ma olin jumalateotaja, tagakiusaja ning vägivallatseja. Siiski olen ma tema silmis armu leidnud, sest oma uskmatuses ma ei mõistnud, mida ma tegin. Aga meie Issanda arm on olnud minu vastu ülisuur, ning Kristuses Jeesuses on ta mul lasknud osa saada usust ja armastusest. See sõna on õige ja uskumistväärt: Kristus Jeesus on tulnud maailma selleks, et päästa patuseid, kelle seast esimene olen mina. Aga minu peale on halastatud sellepärast, et Kristus Jeesus saaks oma kannatlikku meelt üles näidata - ennekõike just minu eeskujul varal - neile, kes edaspidi temasse uskuma jäävad ning pärivad igavese elu. Igaviku kuningale, surematule, nähtamatule ning ainsale Jumalale olgu au ja kirkus igavesest ajast igavesti. Aamen.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 10,27)

Halleluuja. Nii ütleb Issand: minu lambad kuulevad minu häält, mina tunnen neid ja nemad käivad minu järel. Halleluuja.

(Evangeelium Lk15 ,1-3.11-32 lüh.<<<10)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal tulid kõik tõlnerid ja patused Jeesuse juurde, et teda kuulata. Aga variserid ja kirjatundjad nurisesid ning ütlesid: "Ta võtab patuseid vastu ja sööb ühes nendega." Siis rääkis Jeesus neile tähendamissõna ja ütles: "Kes teie seast, kellel on sada lammast ja üks neist kaduma läheks, ei jätaks üheksakümmend üheksat kõrbesse ega otsiks kadunut kuni ta tema leiab? Ja kui ta tema on leidnud, ei võtaks teda rõõmuga oma õlgadele ja koju jõudes ei kutsuks kokku oma sõpru ja üleaedseid ning ütleks neile: "Olge rõõmsad ühes minuga, sest ma olen oma kadunud lamba üles leidnud." Ma ütlen teile: nõnda on ka taevast ühest meelt parandanud patusest rohkem rõõmu kui üheksakümne üheksast õigest, kes meelesparandust ei vaja."

See on Issanda Sõna

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, me oleme tänapäeval vist juba harjunud, et inimeste üle otsustamine käib seinast seinna. Näiteks kui keegi peaks väljendama natukegi parempoolsena tunduvaid seisukohti, siis leidub kindlasti teine, kes hakkab teda otsekohe natsiks söimama. Niisamuti söimatakse vasakpoolse maailmavaatega inimesi kommunistideks või liberalistideks. Nii kerge on loopida üldistusi, ja kes viitsib või jaksab tänapäevase infomüra taustal veel süveneda üksikasjadesse?

Aga tegelikult peaks, vähemalt enne söimama hakkamist. Sest iga tervik koosneb ju üksikasjadest, ja negatiivse hinnanguga üldistuse aluseks kõlbavad faktid peavad olema eriti kaalukad. Pealegi sõltub paljugi siin maailmas tasakaalust äärmuste vahel, ja nii peavad ka inimese õigused ja vabadused olema tasakaalus kohustuste ja sündsusega.

Me loeme patutunnistuse..

Jutlus

Armsad õed ja vennad, samas võtmes tuleb aru saada ka tänasest evangeeliumist. Pole kahtlust, et variserid olid tegelikult palju suuremad patused kui vaesed inimesed, keda nemad patusteks söimasid ja kellega suhtlemist Jeesusele ette heitsid. Kuid see vastuolu selgub alles paljudest üksikasjadest, millele Jeesus ise seik seiga järel tähelepanu juhib, ja mis ka lugejale kindlasti silma jäävad.

Pühakirja tuleb tähelepanelikult lugeda, sest seal kirjeldatud sündmuste, manitsuste ja nõuannete puhul on raske teha vahet sõnade otsese ja ülekantud tähenduse vahel. Jeesus võinuks ju öelda variseridele otse välja: ei, tõelised patused olete teie! Selle asemel räägib ta neile aga hoopis tähendamissõna, mille puhul tuleb esile teine raskus pühakirja mõistmisel. Nimelt jääb sageli selgusetuks, kas jutt on erandist või reeglist, ja tänases evangeeliumis sisaldavad mõistukõned toovad selle hästi esile.

Kas ühe kadunud lamba otsimise pärast 99 lamba kõrbesse jätmise on mõttekas? See sõltub asjaoludest, neid aga ei kirjeldata sõnagagi. Kas otsimine toimub mägisel maal, nii et karjasel jääb silmside oma karjaga püsima, või siis jätab ta lambad lihtsalt oma kaaskarjaste hoolde; võibolla asuvad lambad ainsal karjamaal keset kõrbe, nii et neil pole vajadust kuhugi edasi rännata. Hea tahtmise juures leiame palju muidki võimalusi, kuidas saaks karjane otsida kadunud lammast nii, et ta ei sea seejuures ohtu tervet karja. Kusagil pole ka ju selge sõnaga öeldud, et karjane

oma teistest lammastest enam üldse ei hooli.

Kahtlemata kõlab kummaliselt ka tähendamissõna seletus, et Jumalal võib olla ühest pöördunud patusest rohkem rõõmu kui 99-st õigest. Ühe inimese vastandamisest 99-le võib küll aimata, et mõeldud on harvaesinevat, lausa imestusväärset erandit. Seega ei tohi tekstist järeldada, et kõik inimesed peaksid hakkama hoolega pattu tegema, et siis viimasel hetkel kõigi taevaliste ovatsioonide saatel efektse kahetsuse kaudu oma pea igavese hukatuse silmusest välja libistada.

Armsad õed ja vennad, meie teadvuses võivad äsjakuuldud võrdlused seostuda ka just vastupidiste kogemustega. Näiteks võib üksainus tõeliselt halb tegu kahandada inimese vaatevälja lukuaugu suuruseks, mille läbi hakkab ta nägema kogu oma elu. Ükskõik kui palju on ta elus teinud head - seda halba tegu ei tee millegagi olematuks. Mitte ilmaasjata ei räägita surmapatust: ühest teost, mis võib minna maksma kogu igaviku. Nii mõnigi hea inimene annaks ei tea mida selle eest, kui seda ühteainsat vihahoogu või valetamist, seda abielurikkumist, seda reetmist poleks olnud. Seda ühte tegu, mis on rikkunud tema hea nime, võtnud temalt elurõõmu ja röövinud tema usu enesesse. Kui selle ühe patu andeks saaks, siis oleks sellest rohkem rõõmu kui kõikidest heategudest, mis elus on tehtud.

Seega võib ka meil olla rõõm ühest andeksantud patust suurem, kui üheksakümne üheksast heateost, mille eest oleme kiituse ära teeninud. Jääb vaid lootus, et Jumal vaatab siis meie kahetsuse ja meeleparanduse peale. Aamen.